736/05

Den 9. november 2005 blev i sag nr. 66.354:

xxxx xxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx x

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at udbetale ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 9/5 2002.

Det fremgår af sagen, at klageren under deltagelse i et motionsløb den 9/5 2002 faldt og slog hoved, nakke, venstre arm og venstre knæ.

Selskabet finder, at ulykken ikke har medført en méngrad på mindst 5 %.

Den 17/6 2002 modtog selskabet anmeldelsesblanket samt begyndelsesattest fra klageren. Selskabet anerkendte skaden som dækningsberettigende.

Da tilstanden var stationær - omkring årsdagen for skaden - indhentede selskabet en invaliditetsattest samt journal fra O. Universitetshospital. Samtidig indhentede selskabet ligeledes en speciallægeerklæring af 9/10 2003 hos overlæge R.W., der er speciallæge i ortopædisk kirurgi. Af speciallægeerklæringen fremgår bl.a.:

"**RESUME OG KONKLUSION:**

...

Hovedklagerne er smerter i og omkring hælen på venstre side ved længere tids belastning. Desuden uro i samme region om aftenen og om natten. Kan ikke ligge på venstre side.

Ved den objektive undersøgelse kan der ikke påvises læsioner sv. t. ligamentapparatet i knæet. Ingen pareser sv. t. nervus peronæus, men skadelidt angiver følenedsættelse sv. t. 3 laterale tæer, mens der er normal følelse omkring hælen og på fodryggen.

Der kan ikke påvises kraftnedsættelse af peronæusinerverede muskulatur.

Skadelidte var udsat for et relevant traume med letter kontusion af venstre nervus pronæus.

Behandlingsmulighederne er udtømte. Pt. er dog henvist til rygcenteret i R., hvor hun skal til en undersøgelse i denne uge. Der er ikke tegn på rodaffektion.

Det er fortsat udsigt til bedring."

I skrivelse af 30/10 2003 til klageren meddelte selskabet afslag på forsikringsdækning, idet selskabet henviste til, at ulykkestilfældet ikke havde medført en méngrad på mindst 5 %. Endvidere oplyste selskabet om muligheden for at indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen.

Det fremgår af sagens akter, at Pen-Sam, hvor klageren tillige har tegnet ulykkesforsikring, har udbetalt ménerstatning svarende til en méngrad på 5 %.

I skrivelse af 30/11 2003 til selskabet meddelte klageren, at hun ikke kunne forstå, hvorfor hun ikke var berettiget til forsikringsdækning. Hun redegjorde bl.a. for de gener, hun har i dagligdagen.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor hun har gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at méngraden er på mindst 5 %.

I selskabets skrivelse af 12/4 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

"Vi er orienteret fra Pensam om, at der er udbetalt 5.000,00 kr. til skadelidte. Det svarer til 5 % af invaliditetssummen på 100.000,00 kr. Pensam har samtidig oriente-

ret os om, at såfremt der er tvivl om en skade har medført en méngrad på 5 %, da betaler man i nogle tilfælde en erstatning på 5 % under henvisning til invaliditetssummens størrelse.

...

Vi har på ny gennemgået sagen med vores lægekonsulenter og vi mener ikke at der er grundlag for at betale 5 % ménerstatning under henvisning til de lægelige oplysninger i sagen, specielt erklæringen fra overlægen.

Det fremgår af overlæge R.W.s undersøgelse, at skaden ikke har medført så mange gener, at der er grundlag for erstatning. E.K. angiver, at hun har smerter i venstre hæl og at venstre knæ ikke vil som hun. Men ved den objektive undersøgelse påvises der ikke læsioner i knæet, ligesom der er normal følelse omring hælen og på fodryggen. E.K. angiver selv følenedsættelsen svarende til 3 tæer.

Vi fastholder derfor vores afgørelse i sagen og må henvise E.K. til, at anke méngradsvurderingen til Arbejdsskadestyrelsen, som vilkårene giver hende mulighed for."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mindst 5 % ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen. Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale ménerstatning.

Herefter, og idet nævnet bemærker, at selskabet selvstændigt foretager en konkret vurdering af sagen og således ikke er forpligtet til at følge et andet selskabs afgørelse,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson